

свѣтещитѣ ракети пълнѣха въздуха надъ главитѣ ни. Това грозно тормозѣше защитницитѣ, които нѣмаха скривалища.

Сринатитѣ окопи на в. Борисъ се поправиха презъ нощта, но разпокъсаната и разхвърлена отъ разнокалибренихъ снаряди и мини телена мрежа не можа да се поправи. Тя не представляваше вече никакво препятствие за противника. Отъ поставенитѣ въ полукръгъ около в. Борисъ минохвъргачки и батареи сутринята врагътъ засили огъня си. Голѣма частъ отъ снарядитѣ и минитѣ попадаха въ окопитѣ и ходоветѣ за съобщение. Артилерийскиятъ и миненъ огънь особено се засили къмъ 13 часа, а къмъ 14 часа пехотата му мина въ настѣпление по цѣлия фронтъ. Напорътъ бѣ извънредно голѣмъ.

Срещу дѣсния подучастъкъ на в. Борисъ веригитѣ му наближиха теленитѣ мрежи. Нашитѣ защитници отъ 15-а рота стояха бодро на мѣстата си и срещнаха врага съ силенъ пушеченъ огънь. Жертвитѣ, които даваха, бѣха голѣми. Всички поддръжки, освенъ 10-а и 14-а роти, бѣха употребени. Въ този моментъ командирътъ на полка полковникъ Христовъ, проникнатъ дълбоко отъ съзнанието, че готовността на началника за саможертва е най-важното срдѣство за поддържане морала въ войницитѣ, съ пушка въ ржка, подъ градъ отъ снаряди и дѣждъ отъ куршуми, поведе 10-а рота по западния склонъ на в. Борисъ извънъ телената мрежа въ контръ-атака, като се насочи срещу лѣвия флангъ на врага. Командирътъ! Командирътъ! — се понесе всрѣдъ войницитѣ повикъ. Войницитѣ, ентузиазирани и забравили себе си предъ вида на своя командиръ, изскочиха прави отъ окопитѣ и така стреляха по врага, не обръщайки внимание на падащитѣ край тѣхъ снаряди и куршуми. 10-а рота настѣпи енергично и застраши фланга на противника. Видѣлъ своя флангъ застрашенъ, противникътъ бързо отстъпи въ окопитѣ си на 300 кр. отъ телената мрежа. Но 10-а рота бѣ засипана съ огънь отъ всички страни и се принуди да залегне. Излѣзла много напредъ, лишена отъ закритие, обстреляна отъ всички страни съ огънь, ротата претърпѣ тежки загуби и положението ѝ стана опасно. За да се запази отъ фланговия огънь отъ дѣсно, 2 взвода се обърнаха къмъ южнитѣ склонове на к. 1944, а 2 взвода отъ 14-а рота заеха позиция въ хода за съобщение вдѣсно отъ 15-а рота и откриха силенъ огънь. Командирътъ на полка заповѣда ротата да чака спущането на мъглата и да се оттегли на мѣстото си като полкова поддръжка. Къмъ 17:30 часа падна мъгла и ротата, както и двата взвода отъ 14-а рота, се върнаха на мѣстото си. Въ този бой бѣ раненъ съ шрапнеленъ куршумъ въ ржката командирътъ на полка полковникъ Христовъ. 10-а рота, понесла тежки загуби, спечели славата на спасителка на положението този день.

Особено силенъ бѣ напорътъ на врага срещу лѣвия флангъ на участъка на 3-а дружина. Още въ 8 часа врагътъ предприе атака, като насочи удара къмъ скалитѣ, но съ пехотенъ и артилерийски огънь бѣ обърнатъ въ бѣгство и отстъпи въ окопитѣ си.

Следъ отбиването на тази атака врагътъ засили артилерийския си огънь по участъка на 3-а дружина и къмъ 13 часа той се обърна на барабаненъ. Заедно съ артилерийския огънь се засили и минниятъ. Върхътъ Борисъ се обърна на кипещъ отъ